

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
15.12.2020

ВИСНОВОК

про невідповідність судді Окружного адміністративного суду міста Києва Власенкової Олени Олександрівни критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю Окружного адміністративного суду **Власенкову Олену Олександрівну** (далі – суддя), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя мала корупційну та іншу особисту зацікавленість в ухваленні (неухваленні) певного рішення. Суддя допускала поведінку, яка вказує на недостатній рівень незалежності та спроможності не піддаватися впливу. Суддя не повідомила про втручання у її професійну діяльність щодо здійснення правосуддя.

(підпункти 1.8, 1.10 п. 1, підпункт 3.4 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019).

З [повідомлення](#) НАБУ відомо, що детективи НАБУ здійснювали досудове розслідування у кримінальному провадженні від 26.03.2018 № 42018000000000687 за фактом отримання неправомірної вигоди суддею Окружного адміністративного суду міста Києва Власенковою Оленою Олександрівною.

Відповідно до [ухвали](#) слідчого судді Солом'янського районного суду міста Києва від 24.05.2018 у справі № 760/12661/18: «У провадженні судді Окружного адміністративного суду міста Києва Власенкової Олени Олександрівни перебувала адміністративна справа № 826/16498/16 за позовом ТОВ «Безпечні технології утилізації» до Міністерства екології та природних ресурсів України. Маючи на меті отримати неправомірну вигоду в сумі від 5 000 до 10 000 доларів США для себе за прийняття в інтересах позивача ТОВ «Безпечні технології утилізації» рішень, а саме: витребування у Міністерстві екології та природних ресурсів України ліцензійної справи ТОВ «Безпечні технології утилізації», призначення експертизи давності підпису та прийняття остаточного рішення у справі в інтересах позивача, суддя Власенкова О.О. 21.03.2018, 29.03.2018 та 03.04.2018 при особистій розмові з представником ТОВ «Безпечні технології утилізації» ОСОБА_2 висловила останньому прохання передати їй

відповідну суму коштів, а саме 2 000 доларів США за витребування у Міністерстві екології та природних ресурсів України ліцензійної справи ТОВ «Безпечні технології утилізації», 3 000 доларів США – за призначення експертизи давності підпису та 5 000 доларів США – за прийняття остаточного рішення у справі».

Аналогічна інформація зафіксована у [рішенні](#) ВРП від 07.08.2018.

З [Єдиного державного реєстру судових рішень](#) відомо, що розслідування цієї справи завершено, і обвинувальний акт щодо судді розглядає Вищий антикорупційний суд. Вона обвинувачується за ч. 3 ст. 368 КК України (одержання службовою особою, яка займає відповідальне становище, неправомірної вигоди).

Таким чином, достовірно відомо, що суддя у позапроцесуальний спосіб неодноразово зустрічалася з представником позивача у справі № 760/12661/18. Цей факт є самостійною підставою для оцінки питання відповідності її критеріям доброчесності та [може бути](#) підставою для дисциплінарної відповідальності.

Дотримуючись принципу презумпції невинуватості, закріпленого ст. 62 Конституції України, і гарантій права на справедливий судовий розгляд, Громадська рада доброчесності не стверджує про вчинення суддею згаданого кримінального правопорушення. Водночас така поведінка є однозначним свідченням грубого порушення критеріїв доброчесності та професійної етики.

2. Суддя не пояснила переконливо джерела походження ліквідного майна, витрат, отриманих благ (її, членів сім'ї чи близьких осіб) і/або легальні доходи, на думку розсудливого спостерігача, викликають сумніви щодо достатності для набуття такого майна, здійснення таких витрат, отримання благ.

(підпункт 4.9 п. 4 Індикаторів визначення суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

З досьє судді відомо, що її свекруха – Луцик Лілія Миколаївна мала сукупний дохід з 2013 по 2015 рік розміром 293754 грн. 17.11.2015 вона набула у власність квартиру в м. Києві площею 34,9 кв. м. З сайту [нерухомості](#) відомо, що вартість схожої квартири площею 30 кв. м у цьому будинку стартує від 43000 дол. США, що є еквівалентом 1127898 грн. Тому спроможність свекрухи судді самостійно придбати згадане майно викликає обґрунтовані сумніви.

3. Суддя отримувала службове житло внаслідок зловживань, отримавши квартиру як службову, далі вчинила дії для її приватизації.

(підпункт 4.11 п. 4 Індикаторів визначення суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

З досє судді вiдомо, що вона 10.02.2015 набула право власностi на квартиру в м. Києвi площею 120 кв. м. За [iнформацiєю з вебсайту](#) «Bihus.info», ця квартира була надана суддi як службова та не могла бути передана їй у власнiсть.

За [iнформацiєю видання](#) «Українська правда» та [реєстру судових рiшень](#), п'ять суддiв Окружного адмiнiстративного суду м. Києва (Аблов Є. В., Амельохiн В. В., Погрiбнiченко I. М., Федорчук, А. Б., Власенкова О. О.) використали сумнiвну схему виведення цих квартир зi службових з метою подальшої приватизацiї. Для цього було використано судове рiшення у спорi, який має всi ознаки штучного. Зокрема, 04.11.2013 суддi звертаються до зборiв суду з проханням вивести квартири зi службових. 05.11.2013 збори суддiв задовольняють їхнi клопотання i зобов'язують голову суду Павла Вовка в 10-денний термiн почати цей процес. Але Вовк П. В. нiчого не робить, i суддi подають позов до суду. 26.11.2013 Окружний адмiнiстративний суд передає цю справу до Київського окружного адмiнiстративного суду, який уже 03.12.2013 вiдкриває провадження i призначає засiдання на 11.12.2013. Але засiдання проводять 10.12.2013. На нього нiхто не прийшов, а Вовк П. В. не подав жодних заперечень. I вже 12.12.2013 суд ухвалив остаточне рiшення – позов задовольнити, зобов'язати голову суду подати заяву про виведення п'яти квартир з перелiку службових. Це рiшення нiхто не оскаржував, а 23.12.2013, у перший день набрання ним чинностi, Вовк П. В. подає заяву про виведення квартир з перелiку службових.

Пiсля цього суддя [приватизувала](#) надану їй квартиру. Таким чином, вона використала свiй статус для набуття власностi на коштовне майно всупереч наявним правилам.

На переконання Громадської ради доброчесностi, практика виведення житла з перелiку службових суперечить законодавству та є способом обходу заборони на набуття такої квартири у власнiсть. Вiдповiдно до п. 6 Положення про надання службових жилих примiщень i користування ними в Українській РСР, затвердженого постановою Ради Мiнiстрiв УРСР вiд 04.02.1988 № 37, жиле примiщення виключається з перелiку службових, якщо вiдпала потреба в такому його використаннi, а також у випадках, коли в установленому порядку воно виключено з числа жилих. Жодної з пiдстав для виведення житла з перелiку службових не було.

Такий спiсiб набуття квартири викликає значний суспiльний [резонанс](#) та недовiру в суспiльства до всього суддiвського корпусу.

Вiдповiдно до ст. 2 Кодексу суддiвської етики, суддя не має права використовувати своє посадове становище в особистих iнтересах чи в iнтересах iнших осiб та не повинен дозволяти цього iншим. Рада вважає, що володiння службовим житлом без потреби в такому житлi або пiсля того, як така потреба вiдпала, є проявом недоброчесної поведiнки та використання посадового становища суддi в особистих iнтересах.

4. Суддя допускала дiї, обумовленi корпоративною солiдарностю.

Суддя вчинила дiї, якi негативно впливають на авторитет правосуддя та не

доклала зусиль для усунення негативних наслідків цих дій.

Суддя не реагувала на відомі їй випадки недоброчесної або неетичної поведінки колег, покривала таку поведінку або відомі їй факти протиправної діяльності суддів, адвокатів, працівників органів правопорядку, нехтуючи відповідальністю не лише за свою поведінку, а за діяльність системи правосуддя загалом.

(підпункт 1.8 п. 1, підпункт 3.14 п. 3, підпункт 4.13 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

НАБУ проводить розслідування справи за фактами незаконних дій голови та ряду суддів Окружного адміністративного суду м. Києва, які мають ознаки тяжких злочинів: створення злочинної організації, захоплення влади, втручання у діяльність ВККС, втручання у діяльність судових органів. У рамках цієї справи оголошено підозри голові суду Павлу Вовку та ще шістьом суддям.

На офіційному сайті НАБУ опубліковані фрагменти записів з кабінету голови Окружного адміністративного суду м. Києва Павла Вовка, отриманих шляхом проведення негласних слідчих (розшукових) дій (запис № [1](#), [2](#), [3](#), [4](#)).

Ці записи свідчать про систематичний протиправний вплив голови суду на суддів з метою винесення неправосудних судових рішень, узгодження з головою суду змісту рішень, винесення рішень на замовлення та в інтересах самих суддів та третіх осіб, протиправний вплив на ВРП, ВККС, КСУ та інші факти використання суддями своїх службових повноважень у протиправних цілях.

Оприлюднені факти стали широко відомими в Україні та за її [межами](#), викликали значний суспільний резонанс та величезний суспільний запит на відповідну реакцію і покарання винних. У цих умовах для відновлення довіри до суду та підтримання авторитету правосуддя важливою була реакція самих суддів.

18.09.2020 щодо записів НАБУ висловився Пленум Верховного Суду, який практично одноголосно зазначив: *«Пленум Верховного Суду змушений констатувати, що судовій владі завдано значної шкоди від змісту зазначених записів. Це несе в собі ризик серйозного порушення цінностей, на яких будується незалежний і справедливий суд, та зводить нанівець щоденні зусилля тисяч суддів з підвищення довіри громадян до суду».*

21.07.2020 на офіційному сайті ОАСК опубліковано [повідомлення](#) під назвою «Відкрите звернення суддів ОАСК до Президента України Володимира Зеленського», підписане «Судді Окружного адміністративного суду міста Києва». З нього випливає, що це звернення є реакцією **всього** колективу суддів цього суду на публікацію НАБУ записів з кабінету Павла Вовка та оголошення підозр сімом суддям цього суду.

У цьому зверненні, зокрема, є такі тези:

«Сили, які фінансуються та направляються із-за кордону, відверто тиснуть на суспільство та державні органи, вимагаючи лише одного – призначення іноземців керувати українськими суддями і судами. Системність їхніх дій дає підстави говорити про існування плану, в якому Україні відведена не дуже почесна роль. Плану, метою якого є встановлення повного контролю за українською судовою системою із-за кордону та, таким чином, встановлення контролю над української державою та її владними органами».

Таким чином, замість відреагувати на зафіксовані факти кричущої протиправної поведінки, яка очевидно є несумісною зі статусом судді та справжнім правосуддям, судді ОАСК їх повністю проігнорували. Натомість у дусі теорії змов звели це все до вигаданого плану встановлення контролю над Українською державою з-за кордону. Окрім надуманості цієї тези, така позиція завдає шкоди надзвичайно важливій та необхідній саме Україні співпраці з міжнародними партнерами у сфері правосуддя, що закріплено у Конституції, законодавстві та численних міжнародних договорах.

Щодо розслідування у зверненні сказано таке:

«Нас звинувачують у ганебних діях, проти нас налаштовують суспільство. Однак, хочемо нагадати, що всі ці звинувачення вже лунали рік тому й жодне з них не було доведено у суді. Гучні заяви не витримали звичайної юридичної перевірки. Зрештою, попри наше палке бажання та звернення з цього приводу до правоохоронних органів, минулого року справа, яку зараз знову роздмухують, так і не була передана до суду. Нам не дали можливості відстояти своє чесне ім'я – справу тихо «поховали» ті ж самі люди, які зараз знову виголошують гучні звинувачення».

Ця інформація взагалі є недостовірною та маніпулятивною. Відомо, що досудове розслідування у цій справі завершено, а підозрювані Павло Вовк, Євген Аблов та Ігор Погрібніченко, відповідно до ст. 290 КПК України, ознайомлюються з матеріалами справи та на момент опублікування цієї заяви не закінчили ознайомлення. А отже, справа не «похована» і не проходила «юридичну перевірку».

У публічному доступі немає інформації щодо особистої позиції судді. Зовнішній спостерігач може сприймати це як повну підтримку опублікованої заяви, а отже, суддя не вбачає проблем у зафіксованому на записках, натомість бачить у цьому розслідуванні бажання інших держав «захопити судову владу».

Ця позиція не сприяє зміцненню довіри до судової влади та завдає шкоди авторитету правосуддя, що суперечить вимогам Кодексу суддівської етики та міжнародним стандартам. Зокрема, відповідно до п.п. 45–46 Висновку КРЄС № 21 (2018), кожен суддя несе персональну відповідальність не тільки за свою поведінку, але й за судову владу загалом. Судді як представники державної влади зобов'язані повідомляти компетентні

судові органи про злочини, які вони виявляють при виконанні своїх обов'язків, зокрема про корупційні дії, вчинені колегами.

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка сама собою не стала підставою для висновку, але потребує пояснень судді.

1. З [декларації за 2017 рік](#) відомо, що суддя з 05.11.2009 та члени її родини мали право користування квартирою в м. Києві площею 50,2 кв. м, що належить брату судді Власенкову Олегу Олександровичу. Проте в паперовій [декларації за 2012 рік](#) суддя не зазначила жодної нерухомості на праві власності або користування, де вона могла б проживати. Також Громадська рада доброчесності звернула увагу, що згадане право було задекларовано в деклараціях за 2013, 2014, 2015 (паперових) і [2015](#) та [2016](#) роки, при цьому датою набуття права користування цією квартирою у деклараціях за [2015](#) та [2016](#) роки вона вказала 2013 рік.

2. 17.04.2019 відразу 30 суддів Окружного адміністративного суду м. Києва не з'явилося на іспит до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, вказавши підставою тимчасову непрацездатність. 21.05.2019 на іспит повторно не з'явилося 27 суддів ОАСК. Відповідно до інформації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, усі вони знову обґрунтовували свою неявку тимчасовою непрацездатністю. В обох випадках суддя була серед тих суддів, які не з'явилися на іспит. Така масова хвороба суддів одного суду саме в дні іспитів викликає сумнів у справжності хвороби та листків непрацездатності, які її підтверджують. Цілком вірогідно, що судді отримали їх з порушенням порядку або безпідставно. У зв'язку з цим вказана інформація потребує пояснення від судді.

На підставі викладених фактів Громадська рада доброчесності зробила висновок про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

**Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)**

15.12.2020 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 9-ма голосами з 15 голосів членів Ради. Середа Максим заявив самовідвід.

У голосуванні взяли участь 9 членів:

- 1) Валько Вадим
- 2) Воробйов Євген
- 3) Жернаков Михайло
- 4) Маселко Роман
- 5) Мелких Едуард
- 6) Савчук Андрій
- 7) Соколенко Наталія
- 8) Шепель Тарас
- 9) Яким'як Олег

**Координатор
Громадської ради доброчесності**

(підписано електронним цифровим підписом)